

РЕШЕНИЕ

№ 4556

гр. София, 05.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3953** по описа за **2022** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Н. Р. Г., чрез процесуалния й представител адв. В., против Решение № 20021462 от 15.03.2022 г., постановено по НАХД № 5279/2021 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение /НО/, 14-ти състав, в частта с която е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 21-4332-001784/15.02.2021 г., издадено от началник група към СДВР, отдел "Пътна полиция", с което на основание чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че районният съд неправилно е приел, че касаторът е осъществил административно нарушение по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП. Иска се отмяна на решението, като се постанови ново, с което да се отмени издаденото наказателно постановление в обжалваната част. Посочва, че неправилно не е допусната съдебно – техническа експертиза, което е довело до неизясняване на фактическата обстановка. Претендира разnosки и за двете инстанции. Обжалва и неприсъждането на съдебно-деловодни разnosки, с оглед отменено наказание по т. 2 от НП.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, се представлява от адв. В., който

поддържа жалбата и моли за отмяна на наложеното наказание.

Ответникът – СДВР, Отдел "Пътна полиция", редовно уведомен, не изпраща представител и не взема становище по така подадената жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, излага становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, XV - ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е свидетелят по съставянето на АУАН, както и свидетелите Г. К., Цв. И., Л. Н., Р. Г. и Е. Г., като дадените показания са намерили отражение в изясняването на спора от фактическа страна. Районният съд е приел, че на 21.02.2020 г. около 16:00 часа, Н. Г. управлявала в [населено място], по [улица]и [улица]лек автомобил, марка и модел „Пежо Партнер 1,6 Х.“ с рег. [рег.номер на МПС] и поради маневра, свързана с отклонение в ляво по пътното платно реализирала ПТП с лек автомобил марка и модел „Шкода Йети“, рег. [рег.номер на МПС] , управляван от св. Г. К.. К. спряла на място, пуснала аварийни светлини и подавала звуков сигнал към водача на другия автомобил, като последният ускорил скоростта на автомобила и потеглил. Св. К. заедно със свидетеля Цв. И. последвали автомобила на другия водач, като на следващия светофар св. И. помолил водача Н. Г. да спре, но тя не пожелала. Непосредствено след това К. и И. се върнали на мястото на ПТП и уведомили екип на КАТ.

На място били изпратени служители на ОПП-СДВР – Л. Н. и Р. Г., като за настъпилото ПТП бил съставен протокол за ПТП № 1751775/21.02.2020 г. От водача на лек автомобил марка и модел „Шкода Йети“, рег. [рег.номер на МПС] , била попълнена декларация на 21.02.2020 г., а от водача на лек автомобил, марка и модел „Пежо Партнер 1,6 Х.“ с рег. [рег.номер на МПС] била попълнена декларация на 09.02.2020 г.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ бл. № 888495/09.02.2021 г., връчен на сочения за нарушител на 09.02.2021 г., който го е подписал с възражение. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

Въз основа на събраните доказателства, СРС е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. По същество на спора въззивният съд е изложил съображения, че административнонаказателната отговорност на Н. Г. е ангажирана правилно за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП. Освен това, съдът е приел, че размерът на наложеното наказание е справедлив и правилно определен и не е налице хипотезата на „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Административен съд София – град, XV-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка по чл. 218 от АПК, същата е неоснователна.

Настоящият състав намира, че решението на СРС в обжалваната част е валидно, допустимо и правилно. Съдебното следствие в хода на първоинстанционното производство е проведено обективно, всестранно и пълно. За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетели, както и писмените доказателства, представени по делото. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство. Установената в хода на съдебното следствие пред СРС фактическа обстановка се възприема изцяло от настоящата инстанция. Касационната инстанция намира, че в производството пред въззивния съд не са допуснати нарушения, с оглед на което и решаващият му извод за липсата на противоречие между фактическото и правно основание в наказателното постановление следва напълно да бъде споделен. Правилно въззивния съд е съобразил, че при издаване на акта за установяване на административно нарушение и процесното НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Сочената за нарушена разпоредба на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП гласи: Водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение.

Предприемането на маневра „отклонение в ляво“ по платното за движение без водача да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение, обективира нарушението по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП. Като е достигнал до същите изводи, районният съд обосновава и в съответствие с приложимия материален закон е преценил жалбата за неоснователна и е потвърдил НП. Жалбоподателят е упражнил правото на съдебна защита, дадена му е била възможност да ангажира доказателства във връзка с оспорването на нарушението, но не е представил такива.

Неоснователни са оплакванията, че въззивният съд е допуснал процесуално нарушение като е оставил без уважение искането за допускане на съдебно – техническа експертиза, която е трябвало да отговори на задачата дали е имало увреждане на в предната и/или задната лява част на автомобил марка „Пежо“, рег. [рег.номер на МПС] . Това е така, тъй като районният съд е събрал други доказателства – гласни и писмени, с които е изяснил тези обстоятелства. От показанията на свидетелите се установява наличието на удар между двете МПС – та. Същото се потвърждава и от уведомлението за щета, която е причинена от ПТП по време, място и начин, описани в АУАН и НП. Посочено се подкрепя допълнително и от непосредствено извършения опис за щета, което станало в деня на нарушението.

Освен това е изминал голям период от време, поради което евентуална СТЕ не би могла да допринесе за изясняване на фактите, за установяването на които има достатъчен доказателствен материал.

Санкционната разпоредба /чл. 179, ал. 2, във вр. с, ал. 1, т. 5 от ЗДвП/, по която е ангажирана административно-наказателната отговорност на дееца за нарушението по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП предвижда наказание глоба в размер на 200 лв. В случая наложената на касатора санкция е определена правилно.

Нарушението е описано с всички съставомерни елементи. Посочени са датата и мястото на извършването му и обстоятелствата, при които е извършено. Изпълнителното деяние на нарушението се свежда до предприемане на маневра отклоняване в ляво. Това изпълнително деяние е част от разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП и е посочено в АУАН и в НП. Касаторът е осъществил нарушението, тъй като преди да започне маневрата, не се е убедил, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и едва след това да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. С разпоредбата на чл. 179, ал. 2, във вр. с, ал. 1, т. 5 от ЗДвП се санкционира неспазването на правилата за предимство, в случая при предприемане на маневра отклоняване наляво.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решението на Софийски районен съд е валидно допустимо и правилно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му, и същото следва да бъде оставено в сила

С оглед липсата на направено от ответника по касация искане за присъждане на направените по делото разноски, то такова не следва да бъде присъждано в настоящата инстанция.

Недопустимо е искането за връщане от районния съд на недължимо внесения депозит за СТЕ. Следва да се отбележи, че е налице протоколно определение от 16.06.2022 г. за връщане на внесения депозит, като неизпълнението на този акт не подлежи на оспорване по настоящия ред. За касатора е наличен друг ред на защита, а има на разположение повторно писмено да информира съответния състав ма СРС за неизпълнението на акта му.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, XV -ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20021462 от 15.03.2022 г., постановено по НАХД № 5279/2021 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 14-ти състав, в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 21-4332-001784/15.02.2021 г., издадено от началник група към СДВР, отдел "Пътна полиция", с което на основание чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на Н. Р. Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП.

В останалата част решението не е обжалвано.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.